

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **nezl. V. F.**, nar. X
zastoupena matkou M. F., nar. X
obě bytem X

právně zastoupena: **JUDr. Kateřinou Skoumalovou**, advokátkou
se sídlem v Hradci Králové, Škroupova 957

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2021, č. j. MPSV-2021/101208-918

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9. 6. 2021, č. j. MPSV-2021/101208-918 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 6 800 Kč k rukám její právní zástupkyně JUDr. Kateřiny Skoumalové, advokátky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Hradci Králové (dále též jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 2. 2021, č. j. 11361/HKR (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 7 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) snížil žalobkyni příspěvek na péči z 6 600,- Kč na 3 300 Kč měsíčně od března 2021.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobkyně vytkla správním orgánům, že u žalobkyně neshledaly prokázaným nezvládání základních životních potřeb v oblasti orientace, ačkoli současně uvedly, že u ní nedošlo k významnému zhoršení zdravotního stavu od doby, kdy bylo vydáno předchozí rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl žalobkyni přiznán příspěvek na péči ve výši 6 600 Kč měsíčně při zjištění nezvládání těchto základních životních potřeb včetně potřeby orientace.
4. Žalobkyně dále v tomto směru věcně odkazovala konkrétně na zprávu PhDr. Mgr. K. Š., psychologa Dětského denního stacionáře v Hradci Králové, ze dne 19. 10. 2020, která zde uzavřela, že schopnost samostatnosti a orientace se u žalobkyně jeví s jistotou snížena a žalobkyně potřebuje dopomoc.
5. Žalobkyně také nesouhlasí se závěrem správních orgánů, že je základními kvalitami orientována a nutnost doprovodu dospělé osoby je dána spíše základním onemocněním a nikoli poruchou orientace. Odkázala k tomu rovněž na lékařské posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení – opravné doplnění ze dne 2. 11. 2020, ve kterém MUDr. J. L., praktická lékařka pro děti a dorost, uvádí, že žalobkyně není schopna adekvátně reagovat při řešení základních přirozených situací, orientovat se a fungovat v samostatné regulaci.
6. Konečně pak také závěry posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jen „PK MPSV“) považuje za vnitřně rozporné a nekonzistentní, neboť ve svém posudku ze dne 12. 5. 2021 sama popisuje, že žalobkyně je pomalá, zapomíná, nepamatuje si např. cestu do školy, je schopna špatně vystoupit z autobusu, načež dále shledává oslabení krátkodobé paměti, a konstatuje dokonce, že žalobkyně není schopna adekvátně reagovat při řešení základních přirozených situací, orientovat se a fungovat v samostatné regulaci. Přesto PK MPSV v závěru svého posudku konstatuje, že nevidí důvod, proč by navrhovatelka neměla zvládat orientaci, když se doma orientuje, osoby poznává s tím, že horší je časová orientace, což není důvod k nezvládání celé potřeby orientace.

7. Napadené rozhodnutí je proto podle žalobkyně nezákonné, neboť bylo vydáno v rozporu s lékařskými zprávami doloženými její matkou i zjištěními samotné PK MPSV, a navrhla jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření nejdříve popsal průběh správního řízení v obou stupních.
9. K žalobním námitkám žalobkyně pak uvedl, že v lékařské zprávě MUDr. L. ze dne 2. 11. 2020 a jejího diagnostického souhrnu se uvádí X s neurčenými komplikacemi s dovětkem o neschopnosti adekvátně reagovat při řešení základních přirozených situací, orientovat se a fungovat v samostatné regulaci, což se vztahuje k diagnóze X a zvládání základních životních potřeb spojených s touto nemocí, což bylo zohledněno v hodnocení základní životní potřeby péče o zdraví, která byla uznána jako nezvládaná. Ve zprávě se neuvádí žádná mentální či psychická porucha. Argumenty žalobkyně pro nezvládání orientace podle žalovaného převážně souvisí s léčbou X, k čemuž bylo přihlédnuto již v rámci posouzení základní životní potřeby péče o zdraví jako nezvládané.
10. Žalovaný dále vysvětlil, že v případě žalobkyně nebylo třeba jejího psychologického vyšetření, protože žalobkyně netrpí pervazivní poruchou.
11. K namítanému předchozímu posouzení zdravotního stavu žalobkyně uvedl žalovaný, že základní potřeba orientace byla správním orgánem I. stupně při předchozím rozhodování o příspěvku na péči posouzena jako nezvládaná hraničně, když žalobkyně byla základními kvalitami orientována, zejména pro uváděnou nutnost doprovodu matky.
12. Úvahami o schopnostech prosadit se na trhu práce se pak podle žalovaného nemůže posuzování stupně závislosti řídit.
13. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
15. Správní orgán I. stupně dne 8. 7. 2020 zahájil z moci úřední správní řízení ve věci posouzení nároku na dávku příspěvek na péči. Dne 29. 9. 2020 vyhotovila lékařka OSSZ Hradec Králové posudek o zdravotním stavu žalobkyně – posouzení stupně závislosti, kterým zjistila u žalobkyně 3 nezvládané základní životní potřeby. Konkrétně šlo o životní potřeby stravování, péče o zdraví a osobní aktivity. Na základě žalobkyní uplatněné námitky k tomuto posudku a doplnění podkladů rozhodnutí vyhotovila dne 21. 1. 2021 k žádosti správního orgánu I. stupně lékařka OSSZ Hradec Králové další posudek o zdravotním stavu žalobkyně – posouzení stupně závislosti s tímž závěrem. Žalobkyně ani s tímto posudkem nesouhlasila a žádala posouzení

jiným lékařem. Správní orgán I. stupně proto nechal vyhotovit další posudek o zdravotním stavu žalobkyně – posouzení stupně závislosti, který dne 9. 2. 2021 vyhotovil jiný lékař OSSZ Hradec Králové, který rovněž dospěl k závěru o třech nezvládaných základních životních potřebách, a to stravování, péče o zdraví a osobní aktivity. Na základě uvedených posudků správní orgán prvního stupně vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým snížil žalobkyni příspěvek na péči z 6 600 Kč na 3 300 měsíčně, neboť u žalobkyně byla shledána neschopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat toliko tři základní životní potřeby ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

16. Žalobkyně podala dne 10. 3. 2021 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, ve kterém argumentovala výčtem činností, které je schopna vykonávat jen částečně, s tím, že navíc je u ní nutný trvalý dohled a dopomoc.
17. Žalovaný nechal za účelem zjištění stupně závislosti žalobkyně vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která dne 12. 5. 2021 vydala posudek ev. č. SZ/2021/330-HK-19 (dále jen „posudek MPSV“) se závěrem, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby a není schopna zvládat tři základní životní potřeby, což odpovídá I. stupni závislosti. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení MUDr. A. M., předseda komise, MUDr. T. S., další lékař s odborností psychiatrie, tajemník Bc. Š. V.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
19. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
20. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, se příspěvek na péči poskytuje osobám závislým na pomoci jiné osoby.
21. Podle ust. § 7 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, má nárok na příspěvek osoba uvedená v § 4 odst. 1, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83 nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb podle § 85 odst. 1 nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové

zdravotnické zařízení hospicového typu; nárok na příspěvek má tato osoba i po dobu, po kterou je jí podle zvláštního právního předpisu) poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace.

22. Podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, se osoba do 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby, a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.
23. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.
24. Podle ust. § 10 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, se u osoby do 18 let věku při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.
25. Podle ust. § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
26. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že žalobkyně má nárok na příspěvek za současného splnění dvou základních podmínek, a sice že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat (nejméně) tři základní životní potřeby, a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu žadatel není z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu schopen zvládat (nejméně) tři základní životní potřeby. Správní rozhodnutí o nároku na příspěvek na péči je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (srov. ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek o zdravotním stavu, ze kterého při posouzení nároku na příspěvek na péči vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
27. Podle ust. § 28 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. stupeň závislosti pro účely odvolacího řízení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které podle ust. § 4 odst. 2 zákona

č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; a za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.

28. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav žadatele o příspěvek na péči ve vazbě na schopnost či neschopnost zvládat stanovené základní životní potřeby a zaujímají se v něm též posudkové závěry o závislosti na pomoci jiné fyzické osoby a stupni této závislosti.
29. V projednávaném případě žalobkyně zpochybňovala závěry posudkového lékaře, ze kterých vycházel správní orgán prvního stupně. S ohledem na to nechal žalovaný vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která žalovanému předložila posudek MPSV. Žalovaný při svém rozhodování vycházel právě z tohoto posudku poté, co s ním seznámil a konstatoval, že PK MPSV měla dostatek podkladů pro zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně a že se v posudkovém hodnocení vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, dostatečně zhodnotila podklady a vydala přesvědčivý a objektivní posudkový závěr. V tomto postupu žalovaného nelze v principu shledat žádné pochybení.
30. Co však může jen sotva obstat je skutečnost, že napadené rozhodnutí, jakkoli je v jeho odůvodnění obsažen poměrně podrobný popis vývoje celého správního řízení v obou stupních i rozsáhlá citace relevantních právních předpisů a stěžejních podkladů rozhodnutí (zejména pak posudku MPSV), není z něj zřejmé, jakými vlastními úvahami se žalovaný řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty žalobkyně. Takové rozhodnutí pak je třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52).
31. Jak naznačeno shora, obsahuje odůvodnění napadeného rozhodnutí kromě popisu průběhu správního řízení a citace právních předpisů hned na několika místech konstatování toho, co uvedla PK MPSV ve svém posudku, popř. doslovné citace celé pasáže posudku MPSV. Žalovaný zde rovněž doslovně shrnul výsledky sociálního šetření správního orgánu I. stupně ze dne 9. 7. 2020. Co se týče vlastního hodnocení skutkových a právních otázek, omezil se žalovaný pouze na konstatování, že se se všemi rozhodujícími skutečnostmi vyrovnala PK MPSV, která dostatečně zhodnotila podklady a vydala přesvědčivý a objektivní posudkový závěr. To je z hlediska objasnění podstatných myšlenkových pochodů vedoucích žalovaného k vydání napadeného rozhodnutí zcela nedostatečné, když žalovaný ani na žádné z jím uvedených zjištění či odborných závěrů PK MPSV při vlastním posouzení důkazní situace neodkázal ani neuvedl, jak tato hodnotí či jaký mají význam pro jeho rozhodování. Stejně tak strohé konstatování žalovaného o tom, že došel k závěru o zákonnosti postupu správního orgánu I. stupně při vydání prvostupňového rozhodnutí, je prosto jakéhokoli vysvětlení, na základě čeho ke svému závěru došel, což není patrné ani z předchozího kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí.

32. Nutno konstatovat, že žalobkyně sama nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nenamítala, avšak nelze přehlédnout, že nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) je vadou natolik závažnou, že je soud povinen k ní přihlížet z úřední povinnosti, a takové rozhodnutí žalovaného musí být podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno (srov. kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35).
33. Krom shora uvedeného zdejší soud ani nesdílí názor žalovaného v tom směru, že PK MPSV ve svém posudku dostatečně zhodnotila podklady, vypořádala se se všemi rozhodujícími skutečnostmi a vydala přesvědčivý posudkový závěr. Posudek MPSV obsahuje na stranách 2 a 3 (z celkových 4 stran) souhrn podkladů, z nichž PK MPSV vycházela při zpracování posudku, doslovné zopakování výroku ze strany 1, popis vyšetření žalobkyně při jednání PK MPSV, diagnostický souhrn, konstatování závěrů posudku posudkového lékaře OSSZ Hradec Králové, konstatování obsahu odvolání žalobkyně a doslovně citovanou část zápisu ze sociálního šetření ze dne 9. 7. 2020. Na své (poslední) straně 4 pak posudek MPSV obsahuje na pouhých celkem šesti řádcích vlastní posudkovou rozpravu (označenou nadpisem „Posudkové zhodnocení“), která se omezuje na konstatování, že PK MPSV posuzuje zdravotní stav žalobkyně, resp. stupeň její závislosti, stejně jako posudkový lékař OSSZ Hradec Králové po prostudování podkladů a na podkladě informací získaných při jednání, aniž by tato zásadní část posudku MPSV byla obohacena alespoň o uvedení konkrétního podkladu a konkrétní informace, které vedly PK MPSV ke stejnému posouzení, a z jakého konkrétního důvodu k takovému posouzení vedly. Rovněž zde obsažené konstatování, že žalobkyně má X roku (v době vydání posudku – pozn. soudu), trpí od dvou let věku X, přes abnormní intelekt končí devátou třídu „normální základní školy“ a chystá se učit kadeřnicí, nelze považovat za řádné vypořádání stěžejní námítky žalobkyně o nezvládání základní životní potřeby orientace. V závěrečných dvou větách onoho posudkového zhodnocení pak podle zdejšího soudu převažují prvky nejednoznačnosti a vnitřní rozpornosti nad požadovanou přesvědčivostí. PK MPSV zde udává horší časovou orientaci žalobkyně, aniž by objasnila, co má tím termínem „horší“ v tomto případě na mysli, tj. zda se kupř. jedná o eufemismus pro nezvládání orientace v čase či zda se má jednat jen o drobnou odchylku od normy apod. Vnitřně rozporným se pak jeví zdejšímu soudu zejména použitý obrat „To není důvod k nezvládání celé potřeby orientace.“ Podle mínění zdejšího soudu nelze ke konečnému závěru, že žalobkyně potřebu orientace zvládá, dospět bez dalšího na základě zjištění, že tuto potřebu zvládá jen zčásti. Předmětná použitá formulace je zavádějící, neboť z ní vyplývá to, že k posouzení potřeby orientace jako nezvládané je třeba, aby žalobkyně nezvládala všechny činnosti v rámci této potřeby, což ovšem neodpovídá platné právní úpravě. Podle této naopak stačí neschopnost zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena, k tomu, aby byla daná životní potřeba posouzena jako nezvládaná (srov. ust. § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách). V daném případě pak tedy ze závěru posudku MPSV přinejmenším není zcela jasné, zda žalobkyně zvládá v rámci potřeby orientace aktivitu orientace osobou, časem a místem podle písm. b) bod 3 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, když PK MPSV užila nejednoznačné slovní spojení „horší je

časová orientace,“ které ponechala bez dalšího upřesnění, ať již výslovného či kontextuálního. V těchto souvislostech je třeba také zmínit i to, že PK MPSV nechala v posudkovém zhodnocení zcela bez povšimnutí konstatování o neschopnosti žalobkyně adekvátně reagovat při řešení základních přirozených situací, orientovat se a fungovat v samostatné regulaci, jež je součástí diagnostického souhrnu. Přitom schopnost orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat je také jednou z aktivit, již musí být žalobkyně schopna zvládnout, aby mohla být u ní považována potřeba orientace za zvládanou [srov. písm. b) bod 5 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách].

34. Správní soudy v čele s Nejvyšším správním soudem opakovaně judikují, že posouzení zdravotního stavu mj. i v souvislosti s poskytováním dávek podmíněných zdravotním stavem je věcí odborně medicínskou, k níž nemají soud ani správní orgán potřebné odborné znalosti, a proto vždy vychází z posouzení osob, které jimi disponují. V rámci řízení před správními orgány v těchto věcech zdravotní stav posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2004, č. j. 5 Ads 34/2003 - 82, č. 526/2005 Sb. NSS). V posudku takové odborné lékařské komise se přitom hodnotí nejenom celkový zdravotní stav účastníka řízení, nýbrž se v něm zaujímají i posudkové závěry ohledně splnění v zákoně stanovených kritérií pro přiznání dávky. Tento posudek je tedy ve správním a následně v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, na nějž jsou soud i správní orgány při nedostatku odborné erudice odkázány, a proto je zapotřebí klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost. Posudek lze však považovat za úplný a přesvědčivý jen v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným žalobcem a tyto své posudkové závěry jednoznačně a konkrétně zdůvodní. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku způsobující jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost přitom nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to nemá potřebnou odbornou erudici (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003 - 48; ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003 - 61, č. 511/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 2. 2006, č. j. 6 Ads 25/2004 - 58).
35. K otázce naplnění výše zmíněných požadavků lze dále odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018 - 37, dle kterého „[a]by byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, čj. 1 Ads 156/2014-28). Vyplývají-li z jednotlivých podkladů rozporné závěry, posudková komise musí tyto rozpory přesvědčivě vysvětlit (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2014, čj. 4 Ads 68/2014-37). Postaví-li posudková komise své hodnocení na rozporných základech, aniž by rozpory odstranila či vysvětlila, je povinností žalovaného žádat doplnění posudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, čj. 6 Ads 17/2013-25).“

36. Žalovaný tedy pochybil i tím, že shledal posudek MPSV úplným a přesvědčivým, když z posudku není seznatelné, na základě jakých konkrétních skutečností dospěla PK MPSV k závěru stran schopnosti žalobkyně zvládat potřebu orientace ve smyslu § 7 a násl. zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Rovněž z tohoto důvodu je třeba napadené rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné.
37. S ohledem na zjištěnou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí se již zdejší soud dále nezabýval konkrétními námitkami žalobkyně nad rámec shora uvedeného (srov kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 A 157/2002-35 ze dne 9. 6. 2004).

VI. Závěr a náklady řízení

38. Ze shora uvedených důvodů soud žalobě vyhověl, zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a současně dle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je dle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku. Žalovaný nechť se v dalším řízení zaměří zejména na řádné odůvodnění rozhodnutí vlastními úvahami, jimiž se bude řídit při hodnocení skutkových i právních otázek, jakož i při vypořádání odvolacích námitek žalobkyně. Žalovaný rovněž pečlivě provede test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku MPSV a zváží případně doplnění podkladů rozhodnutí o doplňující posudek.
39. O nákladech řízení soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a úspěšné žalobkyni přiznal jejich náhradu, a to za náklady na právní zastoupení žalobkyně ve výši 6 200 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby) po 3 100 Kč a související režijní paušály v celkové výši 600 Kč (2 x 300 Kč) dle ust. § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d) a 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb. Náhrada nákladů řízení tak celkem činí částku ve výši 6.800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 8. června 2022

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.
samosoudce